

תקון יום חמישי וליל שישי

(סד) **ויום חמישי**, הוא כמו ביום שני לעסק התורה ביותר בסוד רוח ממללא.

(סה) **ותקון ליל הו'** אשר תקנתי לכם אל תרפו ידיכם ממנו ולא תוסיפו ולא תגרעו ממנו, ועל אשר שאלתני על הפיוטים הוי יודע שחיברן אחד מן החברים החשובים והעלמתי שמו לפי שהוצרכתי לדעתי לגרוע מקצת דברים מהבתים ההם.

{יז}

כוונה ע"ד הסוד לנטילת ידיים שחרית

(סו) **ועל** אשר שאלת ששמעת ממני כוונת רחילת ידיים של שחרית ולנטילת ידיים לסעודה המפסקת וגם לאחר התענית וצקשת ממני אודיעך מה היא, גם את זה אודיעך והוא שתאמר קודם נטילה צ' אחר עשיית נרכים צנקיון כפיס נוסח זה, ארמץ צנקיון כפי ואסובצה את מזבחך ה', יהי לרנן מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שאם הגברתי צעונותי שם אלהים דיודין אלף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם העולה ארמץ עם הכולל על ג' שמות העולים כל אחד מהם ע"ב שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י ועשר אותיותיו ושם יו"ד ה"א וא"ו ה"א והו"ה פשוטה ע"ה ושם הו"ה צריבע י' י"ה יה"ו יה"ו אשר מספר שלשתם רי"ח כמספר צנקיון, עתה יגבר החסד מדת הרחמים ואשר פגמתי על ידי תגבורת הדינין להפריד צינה זעיר ומלכות עתה בהגביר החסד והרחמים ישוץ ויתייחד אה"ה הו"ה אד"ני העולים כפ"י, והנה עתה הנני מכוין למסור נפשי על קדושת שמך וצכוונתי הטובה יחוצר רוחי עם ז"א ונפשי עם מ' ויעלו ז'רן הרמוזים צמספר ואסובצה מספר שם יהו"ה ושם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה עם ד' אותיות הפשוט צשיתוף רוחי ונפשי צסוד מ"ן לאו"ה, ועל ידי מ"ן דואסובצה יזדווגו או"ה על ידי הארת שם ע"ב דמנחא דא"ה אשר שמה כל יוד נחשב למאה וד' יודין שבו המה ת' כמספר א"ת עם הכולל, וירדו ז'רן הרמוזים צמזבחך מספר שם יהו"ה ושם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה עם הכולל למטה ויזדווגו צכה השפע שיורידו מלמעלה וצכן יהיה הזווג שלם סוד הו"ה פשוטה מזבחך יהוה, והי נועם ה' אלהינו וכו', יהיו לרנן וכו'.

הנה כל פקודי כל ישרתי לך פה כי הציקתני אהבתך ואם אזכה לשקוט במכוני אוסיף לך עוד כהנה וכהנה, ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום.

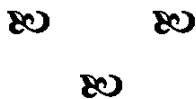
כוונה ע"ד הסוד בעת שתיית מים

(סז) **עוד** שם סוד השותה מים לצמא, נלע"ד שהכוונה להמשיך צל"ם למלכות שהם מ"ד מוחין דצינה כשיררדים למטה נעשים ג' לפי שז"א אינו יכול לקבל מרוב הארתם ומתלצשים צנ"הי ואז מתפשט הארתם צי"ס דז"א צ' ואז נמשכין לא"ו שהיא צת ז', וזהו סוד לצמא"ו צל"ם א"ו וטוב לכוין צזה בעת שתיית המים, וכוונה אחרת טוב לכוין צזה אחר הנזכה, א'צנים ש'חקו מ"ם ר"ת ש"ם עם הכולל וסופי תיבות אלה"ם, אצנים צ' סוד צ' מלכיות מצונה ומלכות תתאה ושניהם צסוד קוין ואצנים צגי' ק"ד עם הכולל דהיינו שם צ"ן צקוין, ועל ידי זה אנו ממשיכין אור מסוד התגין שהם האורות שעליו למעלה צסוד תגין צשצירת הכלים ונמשכו האורות למעלה, וזהו סוד שחקו צגימטריא תי"ד שהוא ת"ג וי"ז והכולל ועל ידי זה מ"ם גי' הו"ה אד"ני, והכוונה לצרר הפקולת שנשאר למטה צמלכות משצרי כלים ועל ידי זה נעשה הזווג הנזכר ע"כ.

ציונים והערות לקונטרס שני

(2) ותמצאם מסודרים בכתיבי המחבר שהגיעו לידי המקובל ר' אברהם טוביינא ונדפסו בסידורו חסד לאברהם דפוס מנטובה תקמ"ג דף ע"ו ע"א.

קונטרס שלישי

מכתבי המחבר - תקון למגיפה

תקון מגיפה שכתב המחבר לר' יחיאל אשכנזי מכת"י מהרח"ו

(א) **כתב** למה"ר יחיאל אשכנזי נר"ו, בחירי רצתה נפשי וכו' אתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום, הן קדם אביעה אל אל שדי אתחנן יאמר לצרותיכם די ושב מחרון אפו, ועל אשר דרשת מאותי אודיעך איזה

תקון מסוגל לענין המגיפה, דע כי בהיותי במצרים ראיתי במכתבי הקדש מהרח"ו ז"ל זה הסדר אשר אסדר לפניך וזה לשונו, כבר הודעתי סדר פטום הקטורת וסודו לזמן המגפה ועתה אודיעך עוד דברים כמוסים אצלי ויועילו לאנשי רכי הלבב והם פחדנים מאד.

(ב) תאמר קודם תפילה בכל יום זה הפסוק ישר והפוך ג' פעמים, ואני אשיר עוזך וארנן לבוקר חסדך כי היית משגב לי ומנום ביום צר לי, לי צר ביום ומנום לי משגב היית כי חסדך לבוקר וארנן עוזך אשיר ואני ג' פעמים.

ובכל עת שתמצה או לפחות קודם כל תפילה תקרא בפרשת ויקהל זאת הפרשה ג' פעמים, ויעש את המנורה זהב מהור. מקשה עשה את המנורה יריכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ממנה היו. וששה קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. שלשה גביעים משוקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גביעים משוקדים בקנה אחד כפתור ופרח בן לששת הקנים היוצאים מן המנורה. ובמנורה ארבעה גביעים משוקדים כפתוריה ופרחיה. וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה. כפתוריהם וקנותם ממנה היו כולה מקשה אחת זהב מהור. ויעש את נרותיה שבעה ומלקחיה ומחתותיה זהב מהור. כבר זהב מהור עשה אותה ואת כל כליה'.

ותכוין בראשי תיבות תחלת הפרשה ו' דויעש את המנורה וסוף תיבות הפרשה ה' דכל כליה', נמצא ראשי תיבות וסופי תיבות פרשה זו הם ו"ה דשם הוי"ה, ובכל פעם תאמר אחר פרשה זו פסוק זה של ישעיה שבראשו וסופו חתום אותיות י"ה, יהוה להושיעני ונגינותי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה, ותכוין להשלים שם הוי"ה, ואחר כך תאמר זה הפסוק ה' להושיעני וכו' עם פסוק ו'זה מעשה המנורה מקשה זהב עד יריכה עד פרח מקשה היא כמראה אשר הראה ה' את משה בן עשה את המנורה ז' פעמים ותכוין להשלים שם הוי"ה ביושר, י' דיהוה להושיעני, ה' דבית יהוה, ו' דוזה מעשה, ה' דכן עשה את המנורה.

והוא תקון נאה ומשובח בעת שמדת הדין מתוחה בר מינן, והוא סגולה נפלאה לאומרו ביום י"ג בניסן לבטל מהם כל גזרה ולבלתי היות שם דבר ומגיפה.

(ג) ואחר כך תאמר פסוק הפקד עליו רשע ושטן יעמוד על ימינו שבו ז' תיבות לעומת ז' ספירות שמכתר עד נח, ולריך לנקד הפסוק כל תיבה ותיבה בניקוד הספירות בסדר הזה.

כתר חכמה צינה חסד גבורה תפארת נח
הפקד עלנו רשע וְשָׁטָן יַעֲמֹד עַל יַמֵּינוּ

ואחר כך יאמר אותו מהופך מסופו לראשו בסדר זה

כתר חכמה צינה חסד גבורה תפארת נח
וְנִמְנָם לַע דֹּמְמַי וְנִטְטָן עֲשָׂךְ וְיִלְעֵ דַקְפָּה

ואחר כך תאמר פסוקי ויסע מלאך האלהים עד ויצקעו המים, ותכוין הששה שמות ראשונות דע"ב ישר הפוך וישר בנקוד מולא האותיות.

והו' ילי סיט עולם מה"ש ללה

ואחר כך תאמר פרשת ויקרא משה לכל זקני ישראל וכו' עד ויקוד העם וישתחוו, ותכוין בשמות אלו היוצאים מר"ת פסוק ועבר ה' לנגוף את מצרים, וי"ל א"מו א"ה הע הו"ש ה"י עה"ו יה"ל א"בל, וגם תכוין בשמות היוצאים מראשי תיבות פסוק ואמרתם זבח פסח וכו' וז"פ הל"א פע"ב צי"ב צח"מ וצ"ה וה"ו.

ואחר כך תאמר פסוק והסיר ה' ממך כל חולי וכו' ותכוין בצירוף שמותיו היוצאים ממנו, ודא הוא סיש ימי רשע ירס היצ ומך ההו מן מעת כין כמס לאב חשך לרל ייש ודן כעא למי מלך, ויחזור עוד לאומרו ויכוין לצירופו באופן אחר, וה"ס יר"י הו"ה ממ"ך כל"ת ליו כל"מ דו"י מצ"ר ימ"ה רע"י מא"ש רי"ד עת"ל אי"ש ימ"ס בכו' נת"ן מצ"כ לש"ג אי"ך.

ואחר כך תאמר פסוק, אמה סתר לי מצר תצרני רני פלט תקוצני סלה ויכוין לצירופו, אמ"י תי"ה המ"ו סל"ה תו"ע ר"עו לר"ז יו"ל מצ"ע זח"מ רו"ו ת"הי צי"ת רה"ן ני"י יצ"ה רי"ו נכ"ה יד"י פע"ב לי"ר טד"ך תע"א סה"ת וו"ע זח"מ צי"ו נצ"כ יו"ש סח"ל לט"ו הצ"ס, והמשכיל בקל יבוננהו לצירופו כמו צירוף ויסע ויצא ויט, ואחר כך יחזור עוד לשנותו ויכוין בצירוף אחר שצא פנים ואחור, אה"ס תל"ל הס"ה סי"ת תני"ס רב"ב לב"ב יס"ג מת"י אט"פ רל"ל תפ"ט צי"ר רנ"ן נר"י יי"ת רנ"ך נר"ר ינ"ן פתי" לר"מ טז"ך תמ"ר סי"ל בלי"ב צר"ס נת"ת יס"ר סה"א לת"ת הא"א.

ובכל זקר קודם שתלא מדלתי ציתך התולה אמור
תחלה כלפי שינוי האויר שלא יפגעך פסוק,
אהצת כל דברי בלע לשון מרמה, גם אל יתנך לנצח יתמך
ויסמך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה, ואחר כך לא, ובכל
שעה כשתלא מפתח ציתך וגופך נקי מן ידך הימנית על
המוזזה ותאמר כו"ו צמוכס"ו כו"ו (פנים דיהו"ה
אלהינו יהו"ה) ישמרני ממקרים רעים ומדבר ומגפה, כי
מלאכיו יוה' לך (ס"ת שם יוה' לשמרך) בכל דרכיך
(ס"ת שם כל"ך הם שמות המשמרים את האדם), זה
יאמר ג' פעמים.

היד הגדולה וכו' גימטריא רוט"א שם קדוש
לשמירה, ואחר כך פרשת יתרו העשר דברות
ותכוין שהם כת"ר אותיות להמלט מכר"ת, ואחר
כך שירת האוינו עד וכפר אדמתו עמו, ותכוין
בקריאתה להועיל לך שלא יוסר הצלם מעליך,
ובפרשת קרח ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה וכו' עד ותעצר המגפה, ואחר כך פרשת
העקידה כולה ותכוין בקריאתך בכל משפטי
כוונות הרב ז"ל בפסוקים אלו.

ותניח ידך אחר ששמת על המוזזה על עין ימינך
ותאמר כו"ו, ותניח ידך עוד על המוזזה ואחר
כך תשימנה על פיך ותאמר צמוכס"ו, ותניח ידך עוד על
המוזזה ואחר כך תשים ידך על עין שמאלי ותאמר כו"ו
בשמך ט"ל כו"ו ידידיה בשם ה' אחד הטל"א, ואמור
פסוק ויסעו ויהי חמת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ג' פעמים, ותכוין
בזירופו ועי' ינה קצי ספת אלהים עלה מע אשם כנה
ינה תוצ מול אקר אפז ריק בני יעקב, וכתב רבינו הארי"י
ז"ל שאם יאמר אותו בכל יום י"ג פעמים בצקר יהא נמלט
מכל רע.

נביאים, שמואל ב' סימן כ"ד ויוסף אף ה' וכו'
עד ותעצר המגפה מעל ישראל, מלכים
א' סימן ח' ויעמוד שלמה לפני מזבח ה' וכו' עד
בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני אלהים,
ישעיה סימן כ"ה ה' אלהי אתה ארוממך וכו' עד
ונשמחה בישועתו, ובסימן ל"ח מכתב לחזקיהו וכו'
עד על בית ה'!

ואחר כך אמור פסוק, לא יתלצ איש צפניכם פח"דכס
ומוראכס י"תן יהו"ה א"להיכס על פני כל הארץ
אשר תדרכו זה כאשר דיבר לכם שלשה פעמים, ותכוין
לשם פחדי"אל היואל מפחדי דתיצת פחדי"כס ואל מן
א"להיכס, ותכוין לזירופו ללה אכא ייר תנך יפא ללש
בער אמת יכד שיר צהכ פלו גאב יהה כוכ מהא פיש
תגר דתד כגז ממר וכל מאכ גרס, תפול עליהם אימתה
ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן, ותכוין בשם היואל מראשי
תיצות ת'פול ע'ליהם א'ימתה ו'פחד ת'עאו, ואמה ה'
מגן צעדי כזודי ומרים ראשי ותכוין לר"ת מ"גן מיכאל
גבריאל נוראל, והם המקבלים משם מ"צ הרמוז בר"ת
מ"גן צעדי ג' פעמים, יהי רצון מלפניך ה' או"א שזכות
הפסוקים האלה וזירופיהם והשמות היואלים מהם
שתשמרני מן דבר ומגיפה ומשינוי ועיפוש האויר ומכל
פחד ואימה, שמעה תפילתי ועתרתי ושלח מלאכך לפני
בשם ה"י"מל היואל מפסוק ה'וא י'שלח מ'לאכך ל'פניך,
יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך, ובחסדך תנמית אויבי
והאצדת כל זוררי נפשי כי אני עבדך. (זה הפסוק יש בו
עשרה תיצות לעומת י' ספירות ומ"צ אותיות לעומת שם
מ"צ), הנה זה הסדר תעשהו ערב וצקר וה' יהיה כסלך
ולא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרצ צאהלך.

כתובים, תהלים כולו בקיבוץ עשרה בני אדם
והוא סגולה נפלאה להמלט מכל צרה,
ואשר לא יעצור רוח להיות פנאי לזה לא יעבור
מלחגות בח"י מזמורים אלו בסוד ח"י ח"י הוא יודך
וכו' ואלו הם, סימן ד', סימן י"ח, סימן ר', סימן
כ"ג, סימן ל', סימן ל"ח, סימן ס"ו, סימן פ"ד, סימן
פ"ח, סימן צ', סימן צ"א, סימן צ"ה, סימן ק"ד,
סימן ק"ו, סימן קר"ו, סי' קמ"ב, סי' קמ"ג, סי' קכ"א
שיר למעלות אשא עיני אל ההרים.

ואחר כך תהנה במשנה יום א' זכחים, יום ב'
מנחות, יום ג' מדות, יום ד' תמיד, יום ה'
תעניות, יום הו' ספר יצירה וספרא דצניעותא.

סדר לימוד המסוגל לזמן מגיפה

ד) וזה סדר הלימוד אשר תהנה בו יום יום, תורה,
פרשת בשלח ויושע ה' וכו' עד כי אני ה'
רופאך, ותכוין בר"ת כל הפסוק וירא ישראל את

תפלה למגיפה אחר הלימוד הנזכר

ה) ואחר גמר קריאת הסדר הזה תאמר, יהי רצון
מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שבזכות תורתך התמימה ובזכות נביאיך הקדושים
ובזכות דוד עבדך אשר למדנו בתורת קדשם היום,
יבכשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך
ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת
הרחמים ותכנס לנו לפנים משורת הדין, וכטובך
הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומארצך ומנחלתך
וראה בעין חמלתך כי בצרה גדולה אנחנו כי עלה
מות בחלונינו בא בארמנותינו ובכל חוצות
הצווחה גדלה ורבה גם בחור גם בתולה יונק עם
איש שיבה, אבות על בנים צועקים בבכי תמרורים
בראותם צרת עולליהם נוהים ממכתם בהשתפך

נפשם על חיק אמותם ונמס כל לב ורפו כל ידים וכל ברכים תלכנה מים, ואם תפנה לחטאינו אבדה תקותינו ואם לא תתמכנו אין תקומה למפלתינו.

אדני יְהוָה אל תשחת עמך ונחלתך וראה כי עמך הגוי הגדול הזה וסלחת לעונינו ולחטאתינו ונחלתנו, ורחם עלינו ועל טפינו ועל עוללנו ועל תינוקות של בית רבן צאן קדשים ואדוני יודע כי הילדים רבים, ותראה לפניך אפרו של יצחק צבור על גבי מזבחך ואמור למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ירך ולא תתן המשחית לבא אל בתינו לגנוף עוד, ותכריע ומשמיד כל המשחיתים וזכם סס טפט"פיה ושס נוגף כארעה תשאג לעומתם ותכניעם מלפנינו, ויאירו מלויי ארבע שמותיך הקדושים ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן אשר סר מהם וישוץ הכל לאימתו הראשון, וזכם סס קָדְנִי לְבָסָ וְאִתּוֹרִיִּים שְׁלוֹ קֶקֶס־מִגָּס וּפְנִים שְׁלוֹ פְגִמִּכ־אָךְ.

צוה למלאכך הקדושים הממונים על השמירה שישמרו וימלטו לנו ולבתינו מפינו ועוללנו וכל בית ישראל מדבר וממגיפה ומשינוי ועיפוש האויר היום ובכל יום ויום, והסר השמן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפוך תסתירנו ושמור צאתנו ובואינו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם.

וּבִכְחַ סַס מְהֵס העולה כמספר ריבוע ע"צ וקס"א ומילואו מַס קָא שִׁין העולה כמספר מו"ת צהמקו צנקודו העולה ע"צ, וצהמשיך אליו א' מתקון ואמת שצפני א"ה ונהפך ממות לואמ"ת תסלק המות מכל חולי עמך צית ישראל המוכים צמגיפה ושאר תחלואים וממלא רחמים עליהם להחלימם ולרפאותם ולהחיותם רפואת הנפש ורפואת הגוף לעצודתך וליראתך, עשה למען שמך וכו', יהיו לרצון וכו'.

י פסוקים מהרמב"ן וכוונתן, ותפלה

המיוסדת על שם מ"ב

ו) ואחר כך תאמר עשרה פסוקים אלו להרמב"ן והם כנגד עשר ספירות, ותיבותיהם צ"א כמספר הוי"ה ואדני, ואותיותיהם שס"ה לעומת שס"ה מנים של קטורת, וראשי תיבות הפסוקים שם מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וסיום פסוק השלישי י' וסיום פסוק החמישי ה' וסיום השמיני ו' וסיום העשירי ה' והם ארבע אותיות הוי"ה ואלו הם.

י'ומם יצוה יְהוָה חסדו וכלילה שירה עמי תפילה לאל חי. ואני תפילתי לך יְהוָה עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך. ד'רשתי את יְהוָה וענני ומכל מגורותי הצילני. ה'טה אלי אונך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות

להושיעני. א'להים להצילני יְהוָה לעזרתי חושה. ו'אתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני. א'תה האל עושה פלא הודעת בעמים עוזך. ו'ושיעם למען שמו להודיע את גבורתו. ה'נה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יְהוָה יְהוָה ויהי לי לישועה. א'להים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה.

אלהינו בשמים גדולתו יצילנו יחיד תמיד צדקתו יעזרנו (אב"ג ית"ץ). קדוש רחמן ענותנותו ירחמנו שדי טובו נצח יחננו (קר"ע ש"מן). נוראות גבורות דגלו יחסננו יה כביר שגובו ישמרנו (נג"ד יב"ש). בוחן מהורים רצונו ישגבנו צבי תפארת גבורתו יפלטנו (בט"ר צת"ג). חסין קוממיות בגודלו ידריבנו מהרת נצוח עוזו יפדנו (חק"ב מנ"ע). יושר גמולו לבד יושיענו פני זכות קדושו יגמלנו (יג"ל פו"ק). ששה קצוותיו ורוחותיו יסוכבנו צדקת יחודו תמיד יברכנו (שקוצי"ת).

אזהרות שמירה בזמן מגיפה

ז) ועל כל אלה הוי זהיר שלא תלך בשוק בלילה עד אור בקר ולא תצא החוצה ביום המעונן, וגם הוי זהיר לסגור בעדיך מתחלת שעה שישית עד אחר שעה שביעית ולא תלך ברחובה של עיר באמצע אפס מן הצד והוי זהיר מקפיצה ודילוג, ומנהג א"א ומורי היה ללכת בזמן מגיפה כשהוצרך לצאת בכסוי המצח והטעם פשוט.

ובענין האכילה הוי רגיל במאכלים קלים ובלתי יהיו מעופשים ולא תסבול רעב וצמא ולא תתענה באלה הימים זולת תענית ציבור, והוי זהיר למנוע עצמך מצונן וחרות ושומים ובצלת בימים האלה, ואם תוכל לבלתי אכול בשר כלל אין לך שמירה גדולה הימנה ואם תאכל הוי זהיר שתהיה בשר גדי ולא בשר בקר.³

והמיץ של לימוניש עם כרכום וחומץ חזק טוב למושחו על החוטם ועל הלב להעביר מעליך שינוי אויר, ואני ראיתי גדולי ישראל נוהגים ליטול זיעה מתחת אצילי זרועותיהם ומריחים בה תמיד ואמרו שהוא

^{אוצר החכמה} **באר כיצד הובאו בזוהר חידושים**

המאותרים לרשב"י

(י) **ואשר הקשית לשאול על מה שאמרו כמה פעמים בפרשת פנחס ובחבורא קדמאה מהו, וכן בריש תקונין ובגין דא אסתכם קודשא בריך הוא ושכינתיה למיעבד האי חבורא על יד ההוא דאתגליא ומהו על יד ההוא דאתגליא.**

דע קושט דברי אמת ובזה יתיישב לך הא דמייתי בפרשת פנחס וברישי התקונים ענין רבה בר בר חנה שהיה בימי האמוראים זמן רב אחר הרשב"י, וכן מאי דמייתי שם בפרשת פנחס גבי מים אחרונים דברי הגאונים והם דברי התוספות כנודע, וגם בפרשת וישלח הוקשה לי דקאמר ר' אלעזר יום שמת רבי בטלה כהונה דמשמע דרבי מת לפני ר' אלעזר ובפרק הפועלים אמר שלח רבי לדבר באשתו של ר' אלעזר, ועוד תראה בתקוני זוהר חדש דקאמר ובגין דלא בקיאיין אילין דרא בתרא עבדין תרין זוגי תפילין, משמע מהלשון דקאמר אילין כאילו דובר אז וכן הרבה.

(יא) **אמנם האמת אצלי שהרבה דברים שחיברו זמן רב אחרי מיתתן בגן עדן נתגלו לנו, וזהו שאמרו בתקונים ויקומו עמך בוצינא קדישא ושית חברוי דאתכנשו בקדמיתא בהאי זוהר לחדשא ביה מילין כד בקדמיתא וכן הוא מה שאמרו בחיבורא קדמאה, ורוב הדברים אשר תמצא כי הוא מענייני האמוראים והגאונים הוא מאת אשר חידשו בחיבורא בתראה אחרי מותן בגן עדן, ובכן לא יקשה מה שדרש ר"א על רבי סוד ביום שמת רבי בטלה כהונה.⁴**

יעורר על המגפה שבקהל עדתו שהיא בעון העדר צניעות

(יב) **עתה באתי להזהירך על אודות מנהג של גיהנם שנתפשט שם בעירכם להיות**

סגולה נפלאה לשלא יפגענו שינוי ועיפוש האויר, ועל כל פנים הוי זהיר מאד מריח אשפתות וריח נבלה וטנופת ושים לפניך כל ריח טוב.

סגולה למגיפה מגורי האר"י, ואזהרת שמירה מהחולים

(ח) **ועשב הרודא אם תעקרנה קודם הנץ החמה עם דינר זהב היא סגולה נפלאה להריח בה תמיד או לעשן בו וגם לתלות על הצואר וכן כתבו גורי האר"י, אך צריך להיות ביום רביעי בתוספת הירח ולומר ויהי נועם כולו קודם שתלקטנה ותאמר, אנכי לוקט אותך בשם ה' אלהי ישראל לשמירת אני פלוני בן פלוני מן הדבר ומן המגפה, ואחר כך תחתכנה ותעשה קמיע של הרב ובתוך קמיע זה תתן הרודא.**

והוי זהיר להרחיק עצמך ממי שהוא ניגף וממלבושיו ומשכונתו כמ"ש הרב ז"ל שחולי זה בא מברורי הנצוצות שלא נבררו כל צורכם ויש בתוכם עדיין פסולת הקליפה ואלו הקליפות הן הנה המכות את האדם במגיפה ומתדבקים ממש בו במלבושיו ובשכונתו וכל הקרב אצלם נזוק מהם ב"מ, אך אין זה אפס בישיבה ממש שיושב שמה אצל החולה ובכן הקליפה נאחזת בו אבל כל שלא ישב אלא עומד אין שלטון הקליפה כל כמה שלא קנה שמה שביתתו, ואף זה לא תעשהו אלא על צד ההכרח רב.

יעורר על התפלה ועסק התורה שבהן תלויה עיקר השמירה

(ט) **ודי בזה במה שהודעתך מעט מזער מאת אשר כמוס עמדי, ועמוד הכל הוא לערוך תפילתך בדמע לב ולהרבות עסק התורה והא בלא הא לא סגיא ובכן ה' ישמרך מכל רע ונגע לא יקרב באהלך.**

אם שמוע תשמע כי הפוגם בנשג"ז פוגם בנה"י וכבר אמרו שחטא שלמה היה שלקח נשים נכריות, ואמרו במדרש שיר השירים והמלך שלמה אהב נשים נכריות אמר רשב"י אהבן לזנות, ולפיכך במקום שפגם על הברכים ועל השוקיים לעומתו היה נפגם בירכים דיליה והוא טעם נכון.

ועל אשר שאלתם על ענין הכוונה ותפילות שאני אומר וכותב, אין לכם אפס מה שאני מסדר לפניכם וזולתו לא ירים איש את ידו, יודע אני המצטרך ואשר אינינו מצטרך ואתם שלום וביתכם שלום, נאום עבדיכם.

ציונים והערות לקונטרס שלישי

3) אגרת זו שהכין המחבר לתלמידו נמצאה בסוף חיבורו ואינה מגוף הספר, ויעויין כאן בנדפס במהדורות הספר שמלפנים, ואין מכניסין בעזרה מפני הכבוד. (4) דברי המחבר בכאן דלא כמש"כ מהרח"ו בהקדמת העץ חיים דאילו לדעת החמ"י הדברים המאוחרים שבספר הזוהר נגלו לנו אחר פטירת האמוראים ממה שחידשו לאחר פטירתם בגן עדן, ואילו המהרח"ו שם תירץ באו"א דהכל נגלה לרשב"י בעודו בחיים ממה שעתידין האמוראים והגאונים שאחריו לחדש.

אוצר החכמה

ש ש

ש

במחולות בחורים ובתולות יחד וכן בימי השמחה אנשים ונשים בבית אחת ועולה על רוחתם כי לשם מצוה הם עושים לשמחת חתן וכלה, והם לא ידעו ולא יבינו כי רפאים שם בעמקי שאול קרואיה וכדי בזיון וקצף בעיני אלהים ואדם כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה ומזה הפגם לפניו ילך דבר, לכן בני שיתו לבבם על כל דברי אלה ותנו כבוד לאלהיכם למען ישוב חרון אף ה' מעליכם ומלך ביופיו תחזינה עיניכם, נאם עבדכם.

מכתב המחבר לקהל עדתו בפירוש בעל הקבין הנזכר בזוהר

יג) קהילא קדישא, שאלתם ממני מי הוא בעל הקבין הנזכר בתקונים, בדברי הרב לא פורש אבל מצאתי בספר גלגולי נשמות לה"ר מנחם עזריה ע"ה כתב, שהוא מארי קבין היה שלמה המלך ע"ה והוא היה נגוע בנגעי בני אדם לפעמים ונראה להחסידיים ההם להראות להם חכמתו כי בחכמתו דיבר הבל הבלים, ולפי שחכמים ביקשו לגנוז ספר קהלת רצה להראות לחכמים כי לא דבר ריק הוא ואם ריק הוא מכם.

ולפי דבריו היה אומר א"א ומורי שטעם פקודת עונו באופן זה ולא כמו שנאמר ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם, הוא כלפי מה שאמרו בזוהר פרשת בשלח בפסוק והיה